

МУДРОСТ И СНАГА

Мислим да сам снажан,
то ми мајка каже,
и правим се важан,
јер знам да не лаже.

Мислим да сам бистар,
брзо све ја решим,
и врло сам хитар,
ретко кад погрешим.

Али мајка каже
да треба још да растем,
да потражим снагу у делима добрим;
не да јурима патике и број да порастем,
већ да праву мудрост полако ја створим.

Мудрост ми је далека,
то ми је за старце,
пуно ме избора још чека
да бирам добре правце.

Али јуче видим
како слепи дечак
улицу хоће да пређе,
као прави пешак.

Сви трубе јер журе
да се са улице склони.
На посао сви јуре,
а он уплашено сузе рони.

Нико не види да је слеп,
да не зна одакле опасност вреба,
сви подразумевају да је снажан и леп,
јер то данас у свету треба.

Пришао сам и дао му руку
да заједно улицу пређемо,
чуо сам ту велику буку
и решио да се заједно кроз њу крећемо.

Кад ме је загрлио тад сам схватио
да је то мудрост и снага,
да није оно за чим сам патио,
већ да је доброта животна вага.

Буди добар према свима,
нека твоја добра дела свет убеди
да мудрост и снага треба онима
којима је живот дао мало да победи.

